

Ik ben een engel. Ik heb een bijzondere taak tot op vandaag. Want wat dacht je? Ook vandaag zijn er nog engelen. Maar in het kerstgebeuren heb ik wel een heel specifieke rol te spelen.

"In de zesde maand werd de engel Gabriël door God gezonden naar een stad in Galilea, met de naam Nazaret, naar een jonge vrouw die verloofd was met een man genaamd Jozef, die uit het huis van David stamde: haar naam was Maria. De engel trad bij haar binnen en zei: 'Ik groet u, gezegende, de Heer is met u.'" (Lc 1, 26-27)

Ik mocht Maria de geboorte van haar kind aankondigen. *"Maria, u hebt genade gevonden bij God. U zult zwanger worden en een zoon baren, die u de naam Jezus moet geven."* (Lc 1, 30-31)

Ik heb als taak te bemoedigen, en dat doet nieuw leven ontstaan. Ik ben de woordvoerder van het onmogelijke. Ik word gevraagd voor wat niet kan. Ik geef kracht om te geloven dat het onmogelijke toch mogelijk is. Zo kon Maria "ja" zeggen op de aankondiging van de geboorte van haar zoon. In mij heeft Maria iets gevoeld van Gods nabijheid.

ENGEL

***JE BESTAAT NIET, ZEGGEN SOMMIGEN.
ANDEREN SPREKEN VAN HUN ENGELBEWAARDER.
ER ZIJN WEER ENGELN, ZEGGEN WEER ANDEREN.
MET KERSTMIS KOM JE WEER TE VOORSCHIJN.
ALS KNIEKENGEL EN ALS BRENGER VAN HET GOEDE NIEUWS.
JE ZINGT MOOIER DAN DE HOOGSTE KINDERSTEM.
JE VERKONDIGT HET GOEDE NIEUWS:
DAT DE ALLERHOOGSTE GEEN MENS VERGEET,
DAT DE MENS HEM NIET TE MIN IS.
NA KERSTMIS VERDWIJN JE WEER,
MAAR SOMS MEEN IK JE TE ZIEN IN ENGELN EN MENSEN,
VOL LIEFDE EN TEDERHEID.
(MARINUS VAN DEN BERG)***

1. Wat treft je in de tekst?
2. Wie zijn voor jou engelen? Hoe herken je hen?